

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

KVĚTEN 2008 *** ROČNÍK IX.*** ČÍSLO 5

Citát inspirující:

Lidem se nechce číst, české knihy se neprodá víc než šest set výtisků. Barunka mnohem později napíše, že „několik těch kněhkupců Němců nevydávají rádi cos českého, a ty čeští zase neradi platí.“

Štěpán Kučera – Tajná kronika rychlých šípů ... a jiné příběhy

Padol som do mláky a topím sa

Pavel Herbrych

**Padol som do mláky a topím sa
mláka čo to so mnou robíš
chcelo sa mi ustúpiť medzi slová
ponat'ahovala si okamih
a prílív ustúpil do dverí
až mojím výkrikom.**

AUTORSKÁ PRÁVA

Nedávno jsem si půjčil v knihovně sbírku poezie málo známého básníka a již na úvodní stránce mě upoutal text, který si dovolím odcitovat:

„Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být reprodukována, uchovávána v počítačové paměti či přenášena jakoukoli formou či jiným elektronickým, mechanickým, fotografickým či jiným záznamovým prostředkem bez předchozího svolení vydavatele.“

No a teď vlastně nevím, jestli jsem neporušil přání vydavatele, protože jsem vlastně použil část knihy k uveřejnění, aniž bych získal souhlas vydavatele a autora. A můžu se třeba naučit text nazpaměť? Neporuším tím přání vydavatele?

Nevím, ale mám nějak pocit, že se to už s těmi „autorskými právy“ opravdu přehání. Chápu, jestliže je dílo autora použito dál, např. komerčně, je používáno a využíváno, ale některá opatření mně připadají opravdu prapodivná a pokud bychom chtěli tato ustanovení striktně dodržovat, tak by vlastně nemohl vyjít prakticky žádný sborník. Museli bychom totiž sepsat s každým autorem smlouvu (nejlépe pod dohledem právníka) a nedovedu si představit, kolik by vlastně takový sborník stál peněz, protože už takhle je vlastně na trhu běžně neprodejný. Na druhou stranu nám konkrétní zkušenost, že třeba v jednom nakladatelství chystají sborník poezie, budu v něm zastoupen, ale ve smlouvě, kterou jsem podepisoval, není ani jedna řádka o tom, že souhlasím s uveřejněním mých příspěvků ve sborníku. Ono se to totiž považuje jaksi samo sebou, že pokud se přihlásím do sborníku, tak tam chci uveřejnit tvorbu a souhlasím s podmínkami vydavatele.

A ještě jedna zkušenost, předloni na konci jednoho literárního pořadu uvedla jedna česká televize písničku s mým textem na konci pořadu. Ne že bych požadoval na příslušné instituci nějaké peníze, i když bych na ně asi měl nárok, ale šlo mně spíš o to, že by v titulku měli uvést, kdo je autorem textu a hudby této písně. Odpovědi jsem se nedočkal a řešit právní cestou to opravdu nechci, ale jen mě tak napadá, kdy vlastně platí a kdy neplatí autorský zákon?

Přišel jsem také na to, že vlastně porušuji zákon, protože si pro svoji potřebu kopíruji např. ukázky z textů či básně, které mě zaujaly. Sestavuji si takové svoje „nejlepší z nejlepších“, ke kterému se třeba i vracím, neboť mě to inspiruje. Od dnešního dne, tyto okopírované stránky neukážu raději ani manželce, abych náhodou nešířil tuto tvorbu dál.

Domníval jsem se totiž, že pokud uvedu zdroj, autora a další náležitosti, tak z díla můžu citovat libovolně, aniž bych tím cokoliv porušil. Pokud v tom všem máte jasno, napište do Kobry, rád se poučím.

Ale vraťme se k tomu autorovi sbírky, v jejímž úvodu je ona upozorňující pasáž. Autora těchto textů musím zklamat, jeho tvorba mě neoslovila, nezaujala. Neokopíroval, ba ani nevypsal jsem si z jeho sbírky nic. Možná kdyby autor víc myslel na tvorbu vlastní a ne tolik na to, kolik by mu ta sbírka mohla hodit na autorských právech, bylo by to sbírce ku prospěchu. Takže v tomto případě zákon neporuším, pokud ale za chvíli nebude v úvodu knížek napsáno:

„Čtení knížky bez písemného souhlasu autora se zakazuje!“

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Bývalý jičínský kněz Petr Šabaka vydal v roce 2005 v nakladatelství Marie Mlejnkové s.r.o. v Pardubicích u příležitosti kněžského svěcení sbírku poezie Jásot ze srdce tryskající (knihu lze vypůjčit v jičínské knihovně).

- V almanachu tvorby Martinská poetická jeseň 2007 (vydala Turčianská knižnica v Martině, jaro 2008) je uveřejněna tvorba Moniky Eberlové A kámen v duši proměním ...

- Třetí Chodské poetické jaro se konalo ve dnech 18. až 20. dubna 2008 v Domažlicích. Jičínský LiS zastupovali Bohumír Procházka a Václav Franc. Článek Václava France o CHOPOJi LiS v Kozinově kraji vyšel v pátek 2.května 2008 v Nových Novinách.

- Tvorba Bohumíra Procházky je představena v časopise Liter speciál, který byl vydán u příležitosti 2.ročníky literární akce v Trnavě (konala se koncem dubna 2008). Bohumír Procházka se účastnil loňského prvního ročníku.

Václav

AKCE LiSU

Připomínám termíny: 9. 5. stmeláč v Řehči, 21. 5. schůzka LiS, 28. 5. čtení pro nevidomé (sraz ve 14 hod. v knihovně), nově je dojednáán i termín křtu almanachu: 11. 9. – večer, pravděpodobně od 18 hod.

Jana Benešová

DOMAŽLICKÉ ZASTAVENÍ aneb CHOPOJ III

Třetí Chodské poetické jaro se konalo ve dnech 18. až 20. dubna 2008 v Domažlicích. Jičínský LiS zastupovali Bohumír Procházka a Václav Franc. Hlavní pořadatelky z CHOFILISu (Chodský filmový a literární klub) Simona Váchalová a Lucie Popovičová připravily zajímavý program, a to nejen v Domažlicích (v pátek v malé jídelně Gymnázia J.Š.Baara v Domažlicích), ale i v sobotu v nedaleké chodské vesničce Trhanov. Závěrečné sobotní posezení se konalo opět v Domažlicích ve Veselé vinárně.

Škoda, že v sobotu nepřálo setkání příliš počasí, ale jinak se akce vydařila, a to i přes nižší počet zúčastněných autorek a autorů (asi 16, i s Markem Velebným, který ze zdravotních důvodů v pátek večer odjel domů). Bohužel česká část byla zastoupena pouze zástupci plzeňského ASON-Klubu, dále Milanem Hrabalem a jičínskou dvojicí. Ze Slovenska přijeli: Marcela Kubovová z Durie Martin, Mathej Thomka a Petra Mešková z Mádokýše Martin a dále trojice z LUK Košice vedená Dalimírem Stanem (plus dvě dívky).

Pravidelná setkání budou pokračovat na podzim v Martině, kde se uskuteční již 5. Martinská poetická jeseň, a to ve dnech 19. – 21. Zář 2008.

Václav

A nyní ještě dvě reportáže, jak to v Domažlicích viděli naši členové:

Václav Franc : JIČÍNSKÝ LiS V KOZINOVĚ KRAJI

Literární spolek LiS při Knihovně Václava Čtvrťka nechyběl ani tentokrát na mezinárodním setkání literárních sdružení a klubů, které se uskutečnilo v Domažlicích jako 3.Chodské poetické jaro. Pravidelné akce, střídající se na české a slovenské straně mají již svoji tradici, například vloni v květnu hostil literáty Jičín. Hlavní pořadatelky, Simona Váchalová a Lucie Popovičová, z CHOFILISu připravily tentokrát nejen bohatý program přímo v centru dění, v malebných Domažlicích, ale účastníky vtáhly do míst, které důvěrně známe z Jiráskových Starých pověstí českých. Trhanovský zámek, sídlo známého Volfa Maxmiliána Lammingerera (Lomikara) patří dodnes k místům, ke kterému se váže řada pověstí a je zdrojem literárních inspirací. Nechyběl ani tradiční chodský kroj a v něm se nám představil Jan Sladký, zvaný Kozina. Vždyť se zde v tomto kraji zjevuje od své popravy v roce 1695 dodnes již více než tři sta let.

Celou akci i přes nepřízeň počasí doprovázela řada autorských čtení, hudebních vystoupení, ukázek chodských krojů či krajových jídel, burza knih a časopisů, bezpočet přátelských setkání a inspirací do další tvorby. Nechyběl zástupce Obce spisovatelů (místopředseda Milan Hrabal), autoři a autorky z řady míst Čech, ale třeba i z Košic a především partnerského města Martina, které převzalo štafetu v podobě putovní figurky loupežníka Rumcajse, neboť právě toto slovenské město bude hostit účastníky podzimního setkání v září letošního roku na Martinské poetické jeseni.

Příjemná domažlická atmosféra zaujala i jičínské zástupce, takže si při nedělní odjezdu spolu s Kozinou slíbili: „Domažlice, Domažlice, do roka a do dne se opět sejdem!“

Prochora více než chodský kroj zajímaly hezký holky.
(Foto Václav).

Bohumír Procházka : Domažlice sů ...

Vlak jede na jihozápad, řeka je nejdříve Berounka, pak Zubřina. To už bude v Domažlicích. Dívka v kupé se přiznala, že se jednou bude možná živit bioplynem. Takový nějaký obor studuje. Moc mi to k ní nejde, ale ona tvrdí, že v Ostravě, kde „to je ve vzduchu pořád“ je to normální. Václav dává najevo, že jeho živí spisovatelství (k tahání zubů se nepřiznal) a dívce věnuje svou poslední knížku. Zabralo. Obdivný pohled neustal ani když jsem holce vysvětlil, že ho doprovázím do psychiatrické léčebny do Dobřen.

V Domažlicích hledá Václav uvítací transparent marně. Ale pusou jsme dostali pusou hned na nádraží. Doufám, že je Václav zdravěj, na pusou byl jsem až zadní ve frontě. S pusou nám říká Lucka základní informace Chodského poetického jara a my nechápem, kde na to všechno vzaly se Simonou peníze. Ona taky moc ne, protože nevzali.

V malé jídelně Gymnázia J Š B byly sesazeny stoly, takže dlouhé a na nich slibovaný raut. Nádhera. Bohužel zatím na koukání. Přicházeli básníci a koukali. Bylo na co. Básnířky jsou vesměs pěkný holky. A k tomu ten raut ...

Umělci chystali své vystoupení. Ale pořád mezi nimi a námi diváky ten raut. Uchystaný, ale neokusený. Jako krásná báseň, ještě nenapsaná, jen zamýšlená. Simona a Lucka správně stanovily priority. Raut má přednost. Časovou. Všiml jsem si morálních kvalit českých literátů. Nikdo nevytáhl igeliták. Akorát někteří nabírali rukama.

Jan Sojka ze Zlína čte z různých svých knížek. Civilně, bez patosu, příjemně. Knižka Rok bez února je krásně básnická próza. Věta „osaměle přeplněný stůl“ je aktuální jako metafora i realita.

Petr Linhart s přítelem dlouze chystali elektrické bedýnky ke kytarě. K té elektrice neměl jsem důvěru, ale pak se jí omluvil. Písničkář Linhart zpívá trochu, jakoby šeptal a k tomu potřeboval tu kytaru pronikavou. Ale nejlepší bylo, jak každou písničku vysvětlil. To nebylo z ukecanosti, jak často bývá. Úžasný písničkový zeměpis Sudet potřebuje lokalizovat. A my napovědět. Bez vysvětlivek viděli bychme jen půlku toho, jak se umí dívat Petr na svém putování.

Večer byly pak kuloáry, kvůli kterým se konference konají. Každý je našel jinde. Někdo na diskotéce, někdo v posteli.

Na snídani stvořenou ze zbytku rautu přišlo umělců málo. Kuloáry byly dlouhé. Se Simoninou kávou byla skvělá (snídaně). Pak v dešti na nádraží, které je v Domažlicích daleko, aby mohly kuloáry pokračovat, i když srážky překročily 10 mm. Dozvídáme se mnoho národopisného: co je vošouch, zelňák, že se dudy dělají ze psí kůže a že když je masopust, tak důkladnej a děti dostávají omluvenky do školy a pracující si berou dovolenou nebo neschopenku. Při masopustě se

pečou králíci a kocouři. Nikdo ale neví co jí, prý se to nepozná. A ještě mnoho zajímavého, ale to až možná v hospodě v Trhanově, kam přišel pan kastelán ze zámku Václav Šafařík a pan ředitel domažlického muzea Nejdler.

V hospodě U Jána se to poslouchalo lépe, bylo tam pivo, Špillarovy obrazy a nepršelo tam. A mohl jsem si pod stolem zout promočené boty.

Před a po smažených syrečcích bylo autorské čtení. Básničky při něm byly opět půvabné, básníci rozhněvaní a důležití a střízliví. Už ví jak na to, jak se snoubí rozličné múzy se slovy řazenými v rým i nerým. A že jich tam bylo. Můz i slov. Jistě, byla i próza a dobře ty básně prostřídala.

V Trhanovském zámku podle klasika umřel Laminger. Prý právě v tom sále, kde teď zkouší plzeňský sbor Česká píseň. Zazpívali nám, bylo to pěkné. I když někteří sboristé měli šortky. Pak přišel Chod v kroji a čišela z něj hrdost, když vysvětloval. Za svůj kraj i kraj. Bylo to pěkné. Někteří se často za své vlastenectví neprávem stydíme. Někdo řekl, že by večer měla přijít v kroji i Simona.

Přišla. Byla půvabná a někteří troufalí se s ní nechávali fotit. Akorát, když si nasazovala věneček, tak špitla: „Kdyby mně viděla babička, ta by mi dala,“ ale nikdo to moc nepostřehl, všichni se dívali, jak jí to sluší.

Byly nezbytné projevy a děkovačky a líbačky a loučení. Ale až doma nám došlo, jak je to skvělé, že jsme se o víkend 18. až 20. mohli my, členové literárních klubů, které leží mezi Košicemi a Domažlicemi v Domažlicích sejít.

TAJNÁ KRONIKA RYCHLÝCH ŠÍPŮ ... A JINÉ PŘÍBĚHY

Štěpán KUČERA

Vydal Host v roce 2006

O knize Štěpána Kučery jsem četl před časem ve Světlíku, kde byla uveřejněna ukázka a rozhovor s autorem. Předeseílám, že Štěpán Kučera je mladý autor (nar. 1985) a jeho prvotina zaujala nejen Jiřího Žáčka, který napsal ke knize doslov.

V knížce najdete 12 kratších povídek – apokryfů, tedy dílek, kde obecně známý motiv z minulosti je rozpracován do současnosti. Kučerovi se tedy humornou formou podařilo nahlédnout do nedávné či už trochu starší historie a zamyslet se nad tím, jestli to všechno, co nám tlusté historické knihy předkládají, nebylo trochu jinak.

A musím říct, že jsem se náramně pobavil, ale autor mě donutil se i zamyslet. Třeba už úvodní **Kratičký výlet pana Broučka tentokrát do 21.století**, je vlastně sondou do našeho myšlení, a to prostřednictvím maturanta „šprtajícího se“ maturitní otázky z češtiny, kterému se v bytě náhle objeví pan Matěj Brouček a putuje s ním do restauračních zařízení současnosti až po setkání se skiny.

O tom, jaký byl skutečný – dospívající Mirek Dušín, se můžeme dozvědět z povídky **Tajná kronika Rychlých šípů aneb Toho dne si dal Mirek Dušín prvního práska**. Zamilovaný vedoucí Rychlých šípů se v náporu prvních lásek mění k nepoznání. Líbilo se mi i pojednání **Tajemství smrti Tychona Brahe, císařského astronoma**, který čtenáře vrací do rudolfínské doby či filosoficky laděná povídka **Sokratův kohout** nebo **Úsměv Mony Lisý, i ten** si zaslouží pozornost čtenáře. O tom jak to bylo se vztahem pana Nerudy a paní Karoliny se dozvíme více v podpovídce malostranské, ale dá se říct, že všechny příběhy mají výbornou úroveň, v knize nenajdete jediný „propadák“.

Zaujal mě i autorův vtíp, např. na str. 46 (povídka **Venuše**), kde hlavního hrdinu příběhu napadne vtípná věta, složená ze čtyř jmen českých básníků: **Žáček Skácel Suchý Topol!**

V kapitole **Oživené hroby (literatura artefaktu)**, si zase autor posteskne nad stavem tehdejší (myšleno polovina 19.století), ale vlastně i dnešní, knižní kultury v Čechách (str. 108) :

Lidem se nechce číst, české knihy se neprodá víc než šest set výtisků. Barunka mnohem později napíše, že „několik těch kněhkupců Němců nevydávají rádi cos českého, a ty čeští zase neradi platí.“ (P.S. nepřipomíná vám to něco?)

O Kučerově knize se dá zcela jistě říct, že potěší i poučí, doporučuji si ji přečíst a dovolím si tak trochu parafrázovat uvedený úryvek : „Lidem se nechce číst, ale Tajnou kroniku Rychlých šípů ... a jiné příběhy, by si rozhodně přečíst měli!“

Václav

NEPIŠTE DO ŠUPLÍKU – VYDEJTE KNIHU

WWW.VERNELAND.EU.

Od ROMANA ŠTOLFY: Dobrý den, posílám Vám informaci o projektu www.verneland.eu - „Nepište do šuplíku - vydejte knihu“. Podpořte prosím rozvoj autorské tvorby. Předejte tuto zprávu svým známým! Jednorázový náklad na vydání je 5.000,- Kč. Vydávání knih probíhá v malých nákladech již od 10 ks prostřednictvím e-shopu. Kdo platí další vydání? Každá Vaše prodaná kniha na Verneland.eu. Je to tím, že 60 % z ceny každé Vaší prodané knihy jde na její dotisk. Jako autor a majitel autorských práv dostáváte 10 % z ceny. Viz příklad za 200 Kč:

%	Kč	Popis
60 %	120 Kč	Dotisk knihy
10 %	20 Kč	Autor
30 %	60 Kč	Reklama a Verneland.eu
100 %	200 Kč	Cena knihy

Autor, který chce vydat knihu, potřebuje:

- svou publikaci v elektronické podobě (nejlépe formát word, open office, jiný po dohodě)
- něco o sobě v elektronické podobě (nejlépe formát word, open office, jiný po dohodě)
- 5.000,-Kč (u sbírky více autorů příslušný podíl) na pokrytí všech nákladů spojených s vydáním tištěné knihy zaměřené na text (poezie, próza, učebnice a pod.). Knihy s větším množstvím barevných obrázků řešíme individuálně. Dotisk knih zajišťuje VERNELAND.EU. Kniha bude vždy skladem.

Jak začít: Než se rozhodnete knihu vydat, zaregistrujte se zdarma na www.Verneland.eu. Objednejte si zdarma lekci Jak vydat knihu. Najdete zde řadu užitečných informací. Například o vhodném programu (Open office – kancelářský balík programů zdarma) a jeho použití.

Lekce obsahuje základy typografie včetně zajímavých odkazů na toto téma.

Můžete využít i možnost vydávat ke každé své knize CD nebo DVD s programy, obrázky, zvukovými nebo i filmovými nahrávkami.

Vazba knihy je lak nebo lamino. V ceně je i ISBN. To je kvůli zařazení knihy do národního registru a také důležitá ochrana před kopírováním. Na Verneland.eu je katalog s e-shopem. I když tento projekt funguje teprve krátkou dobu (od 12/2007), tvoří s Verneland.eu již řada zajímavých autorů (Melchior Sikora, Mgr. Daniel Sikora, Roman Štolfa, Patricie Valmorová, Stanislav Filip, Marie Malíková, Lubomír Čeleda, Vladimír Kyprý, Vladimír Kostiha, Lucie Paceltová, Vladimír Matík, Zuzana Kubienová či Lucie Semančíková). Žánr na Verneland.eu je již dnes velmi pestrý. Najdete zde poezii i prózu. Příběhy smutné i veselé. Registrací získáte přehled o literárních soutěžích, literárních klubech a novinkách z dílny našich autorů. V případě potřeby se obraťte písemně nebo telefonicky na autora projektu: Roman Štolfa, Slovenská 2892/28, 733 01 Karviná Hranice, Česká republika, tel.: (+420) 721 012 222, e-mail: sekretariatcz@program9.info.

S pozdravem Roman Štolfa
(převzato z PLŽe č. 4/2008)

ALMANACH finálových povídek soutěže POVÍDKA ROKU 2007

Vydala Společnost pro média a demokracii. Brno, 2008.

Druhým rokem probíhala v roce 2007 literární soutěž Povídka roku, kterou pořádají Literární noviny. I když se v předmluvě píše, že druhý ročník byl méně obsazený, je počet 467 účastníků neuvěřitelný! Pořadatelé vydali opět almanach dvanácti nejúspěšnějších povídek v jednotlivých kolech, které jsou k dispozici i na internetu, takže jste je mohli v průběhu roku číst, dokonce pro ty, které vás zaujaly i hlasovat.

Kniha je kniha, a tak je tu i příležitost pro ty, kteří odmítají číst texty z obrazovky počítače. Myslím si, že by si každý autor, který třeba zamýšlí obelst letošní již vyhlášení třetí ročník (propozice následují za článkem), měl povídky přečíst, aby věděl, co se „dnes nosí“.

Musím napsat, že celkově na mě vítězné povídky udělaly dobrý dojem. Nenajdete zde slabou prózu, to tedy v žádném případě, ať už se jedná o známá jména autorek či autorů (např. Eva Bešťáková či Jiří Hájiček), ale i docela neznámá, teprve vstupující na scénu české literatury (jako v případě absolutního vítěze Jana Koubka, který dosud

nikde nepublikoval). Pochopitelně jako v každé soutěži je můj názor subjektivní, takže kdybych měl vybrat, tak mě se líbily především povídky Emila Hrušky Cesta, Lucie Purketové Být jako ostatní, Jiřího Hájíčka Bubny a dýmavnice či Pavla Šlégra Narozneniny Meira Lejba. Vysokou kvalitu mají i dvě nejuvše hodnocené povídky, a to od Jana Koubka Zahrada, pole, sad či Juraje Bindzára Pustý vinograd. Kdybych byl porotcem já, tak u mě by si palmu vítězství odnesl Jiří Holub za (hrozně smutnou) povídku Čas „jít“ a čas jít domů, který vypráví příběh syna pečujícího o svou těžce nemocnou matku umírající na nádorové onemocnění.

Jiří Holub má tak trochu vztah k našemu kraji (ačkoliv se narodil v roce 1975 v Žatci), protože v současné době pracuje jako kastelán na zámku Humprecht.

Kniha obsahuje i slovo poroty 2.ročníku, kterou tvořili spisovatelé Eva Kantůrková a Antonín Bajaja, středoškolská učitelka a básnířka Markéta Matoušková, ředitel Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR Karel Oliva a editor současné české prózy v nakladatelství Torst Jan Šulc. Nechybí ani úvodní slovo organizátorky soutěže Lenky Luklové a kompletní seznam účastníků soutěže Povídka roku 2007, ve kterém jsem zjistil (pokud jsem dobře četl), že jsem se z LiSu soutěže zúčastnil jako jediný, a to v lednovém kole (nepostoupil jsem).

Takže pokud máte zájem, můžete se zúčastnit dalšího ročníku a přeji vám hodně úspěchů, pokud možno, abyste nechyběli v příštím almanachu finálových povídek soutěže Povídka roku 2008. Václav

Literární soutěž POVÍDKA ROKU 2008

Pravidla pro účastníky: věk účastníků není limitován, přihlášený mohou být pouze nepublikované texty, do soutěže budou zařazeny povídky v rozsahu 10.000 – 30.000 znaků vč. mezer, texty musejí být doručeny do redakce Literárních novin buď elektronicky na adresu povidkaroku@literarky.cz

nebo písemně na adresu: Literární noviny, Poštovská 8c, 602 00 Brno, heslo "Povídka" spolu s povídkou je nutné uvést svou kontaktní adresu

během roku se účastník smí přihlásit pouze do jednoho kola s jednou povídkou zařazeny budou jen povídky v českém jazyce postupující texty budou publikovány na internetových stránkách

www.literarky.cz, účastník soutěže přihláškou dává svolení s publikováním povídky Literárními novinami či jejich partnery, zaslané rukopisy se nevracejí

Další podrobnosti na výše uvedených internetových stránkách, kde lze objednat i almanach z minulého ročníku soutěže.

ČAJ č. 21 – HOSTÉ : MARŠÁLOVÁ A BELÁK

Květen přináší další ČAJ, již s pořadovým číslem 21. A k máji patří i poezie, i když to nemusí být ten Máj s velkým M na začátku slova. Takže poezie nemůže chybět ani tentokrát. Podělí se s námi o ukázky ze své tvorby host z Drnovic – Jarmila Maršálová a Václav Teslík.

Druhým hostem je slovenský autor, žijící v Mladé Boleslavi, Peter Belák, kterého jsem měl tu čest potkat na knižním veletrhu v Lysé nad Labem, kde jeho pohádka Divý Janko získala ocenění. I povídka Potíže s odběrem z dílny Josefa Jindry získala ocenění, tentokrát na Řehečské slepici, takže i tu vám Čaj číslo 21 přináší.

Václav

OTÁZKA PRO JINDRU LÍROVOU ...

Jak se ti líbilo na sedmé Řehečské slepici, tentokrát sportovní?

V jičínské knihovně Václava Čtvrťka se v sobotu 5. dubna konalo „sportovní odpoledne“ plné zábavy. Proč sportovní? Pořádalo se zde vyhodnocení literární soutěže humoru, mottem tentokrát již sedmého ročníku se staly totiž „Olympijské hry v Řehči – Řehečské hry v Olympii“ (když už došlo k rozhodnutí konat letošní olympiádu v čínském Pekingu).

Kulturní odpoledne mělo obrovskou účast, vládla zde senzační nálada a obecenstvo nešetřilo smíchem ani pochvalným uznáním nad tím, co dokázali pořadatelé této oblíbené soutěže v čele s Václavem Francem vytvořit. Díky Řehečskému kvartetu se i zpívalo, dokonce byly věnovány „vlastní hymny“ vítězům, což bylo letošním překvapením. Nechyběly ani stupně pro vítěze, ba ani medaile, vždyť jaká by to byla olympiáda? Sportovní tematiku zachovaly též všechny humorné scény, hýřící originalitou a inteligentním vtípem.

Když jsme se spolu s dalšími hosty a oceněnými autory rozjízďeli vlakem do svých domovů, atmosféru soutěže jsme si velice pochvalovali, dokonce jsme uznali, že jezdíme do Jičína každým rokem raději. Soutěž humoru totiž stoupá na kvalitě, pořadatelům jde o to, aby byla stále „řehečtější“.

Inu, humor je věc dobrá, nakažlivá a prospěšná – je to zkrátka vzácný lék...

Jindra Lírová

POZVÁNKA NA 5. ROČNÍK MAPOJE V MARTINĚ

Milí priatelia,

literárny klub DURIA pri Turčianskej knižnici v Martine pripravuje 5.ročník Martinskej poetickej jesene. Poteší nás, ak sa stanete jej účastníkmi. Kedy? 19. až 21. septembra 2008. Prácu literárnych klubov a jednotlivcov budete mať prezentovať pred martinskou verejnosťou, skúsenosti z tvorby si vymeníme na literárnej dielni a na stretnutí s renomovanými autormi. Ukážeme Vám mnoho poetických zákutí Martina a Turca. A postaráme sa aj o pohodlné a predovšetkým bezplatné ubytovanie.

Členovia literárneho klubu DURIA

P.S. Pozvánku s podrobným programom Vám včas pošleme.

Kontakt: kniznica@tkmartin.sk - www.tkmartin.sk , tel. 421 434 133 001, marcela_kubovova@hotmail.com .

Pozvání na festival Literární Vysočina 2008

Dovolujeme si pozvat na 6. ročník festivalu o psaní, literatuře, autorech a inspiraci Literární Vysočina 2008, který se koná od pátku 11. 7. do neděle 13. 7. 2008 v Chotěboři u Havlíčkova Brodu. V pestrém programu vystoupí mj. písničkář a předseda PEN klubu Jiří Dědeček, básník a textař Pavel Šrut a další zajímaví hosté. Tradiční je recitál jednoho z nejoblíbenějších současných českých básníků J. H. Krchovského. Své místo bude mít i oblíbený maratón autorského čtení přihlášených zájemců a slavnostní vyhlášení výsledků celostátní literární soutěže. Letos ji obeslalo ke stovce autorů z České republiky a Slovenska. V blízké době se celý program objeví na festivalové stránce.

Záštitu nad festivalem laskavě převzali Výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu a lidská práva Senátu a Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Více o místě konání festivalu na www.chotebor.cz. Ubytovaní účastníků je zajištěno v internátu Obchodní akademie. Další informace průběžně na www.literarnivysocina.cz, www.leonet.cz/petrmusilek a www.zora.bloguje.cz.

Případné dotazy rádi zodpoví organizátoři:

Zora Šimůnková, perlickanadne@seznam.cz, www.zora.bloguje.cz

Petr Musílek, MusilekPetr@seznam.cz, www.leonet.cz/petrmusilek

Literární soutěž o cenu prof. Antonína Voráčka

Šmidingerova knihovna ve Strakonících a Město Strakonice vyhlašují VII. ročník Literární a výtvarné soutěže o cenu prof. Antonína Voráčka.

Soutěž si klade za cíl:

- objevovat a podporovat nové talenty, rozvíjet osobnost, podnítit zájem o svůj domov, nalézt nové pohledy na skutečnosti kolem nás, připomenout osobnost profesora Antonína Voráčka, děkana, profesora strakonického gymnázia, převora maltézského řádu (20.6.1889 – 16.4.1978).

Soutěž je vyhlášena dnem 1. dubna 2008 pod patronací starosty města a je určena studentům středních škol České republiky. Pro velký zájem byla od roku 2007 rozšířena o kategorii dospělí. Tématem je vztah k domovu, méně známé tváře života, očekávání, co mi v životě chybí, nové pohledy na problémy a málo frekventovaná témata. V roce 2008 slaví Šmidingerova knihovna 145. výročí svého vzniku a tak je pro tento rok vyhlášeno ještě další téma – knihovna, knihy, vzdělání a s tím související.

Celá soutěž se uskuteční v těchto čtyřech kategoriích:

- **básnická tvorba**

- **beletrie** (povídka, pohádka, úvaha, fejeton)

- **naučné pojednání, reportáž**

- **ilustrace, plakát.**

Uzávěrka soutěže je 30. 6. 2008.

Soutěžní příspěvky zasílejte v maximálním rozsahu 5 textových stran ve třech vyhotoveních na adresu: Šmidingerova knihovna Strakonice, řed. Mgr. Ivana Parkosová, Zámek 1, Strakonice II, 386 11. Obálku označte „LS 2008“. Lze také poslat elektronicky na e-mail: parkosová@knih-st.cz . Svě jméno, příjmení, datum narození, trvalé bydliště, školu, e-mail napište na zvláštní papír, který samostatně vložte do obálky k zasílaným příspěvkům. Ty nijak neoznačujte. Dále připište souhlas se zařazením Vašich osobních údajů do databáze soutěžících a s případným zveřejněním textu. Bez těchto údajů nemohou být příspěvky zařazeny do soutěže.

Pokud lze poslat příspěvky na disketě nebo e-mailem, pomůžete nám tím při dalším jejich zpracování.

Všichni účastníci soutěže budou pozváni na slavnostní vyhodnocení v měsíci říjnu 2008.

Z vybraných příspěvků bude vydán sborník prací.

MAGNESIA LITERA 2008

Kniha roku

Petr Nikl: Záhádky (Meander)

Litera za přínos české literatuře

Eckhard Thiele a Hans Dieter Zimmermann za iniciování a vedení edice Tschechische Bibliothek

Litera za prózu

Lubomír Martínek: Olej do ohně (Paseka)

Litera za poezii

Tašo Andjelkovski: Spálov (Torst)

Litera za publicistiku

Petr Placák: Fízl (Torst)

Litera za naučnou literaturu

Vratislav Vaníček: Soběslav I. (Paseka)

Litera za překladovou knihu

Orhan Pamuk: Mé jméno je Červená (přeložil Petr Kučera, Argo)

Litera za knihu pro děti a mládež

Petr Nikl: Záhádky (Meander)

Litera za nakladatelský čin

Korespondence Boženy Němcové (Nakladatelství Lidové noviny)

Litera pro objev roku

Petr Kučera za překlad románu Orhana Pamuka Mé jméno je Červená (Argo)

Kanzelsberger cena čtenářů

Petr Sís: Zeď aneb Jak jsem vyrůstal za železnou oponou (Labyrint)

P.S. LiSáci, co jste z oceněných knih četli?

Václav

V restauraci U svatého Jána v Trhanově bylo příjemně. Hospoda byla překrásně vyzdobená obrazy s chodskými motivy. Skupinovému fotu vévodí v popředí pan král Václav V. s prezidentem Mathejem a skupinkou „poddaných“ účastníků CHOPOJe.

(Foto: neznámý autor, asi paní Mikešová z Plzně?)

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.
Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 9. Číslo 5. Květen 2008.
(8. května 2008)
www.kobra.zde.cz